

фінансування програм і проектів молодіжних та дитячих громадських організацій; - розвинути процеси інтеграції молодіжних організацій України до європейських та світових молодіжних структур; більш активно висувати лідерів молодіжних організацій кандидатами в депутати місцевих рад.

Пашкова А.О.
НТУ ХП»

КОНСТИТУЦІЯ ПИЛИПА ОРЛИКА

Конституція Пилипа Орлика – договір гетьмана Війська Запорозького Пилипа Орлика зі старшиною та козацтвом Війська. Від усієї старшини та козацтва конституцію Орлика підписав кошовий отаман Кость Гордієнко, який визначав права і обов'язки усіх членів Війська. Конституція була укладена 5 квітня 1710 року. Написана латиною і староукраїнською мовами, конституція, була затверджена шведським королем Карлом XII. Вона складається з преамбули та 16 статей. За оцінкою українських істориків є однією з перших європейських конституцій нового часу. Вона не набула чинності, оскільки була написана в умовах вигнання, але є визначною пам'яткою української політико-філософської та правової думки.

У вступі цього акта проголошувалось, що Україна повинна бути вільною державою. Окремі статті обмежували владу гетьмана. Планувалось чітко розмежувати державний скарб і особисті фінанси гетьмана. Мала вільно обиратись полкова і сотенна старшина, а гетьман тільки затверджував її. Конституція обумовлювала також права Православної Церкви, підпорядкованої константинопольському патріарху. Кордон України знову мав проходити, як за Хмельницького, по м. Случі.

Вступна частина Конституції викладала історію українського народу та Війська Запорозького.

Основний зміст Конституції: Україна є суверенною державою під протекторатом Швеції; православ'я є державною релігією; територія складається з Чернігівського, Брацлавського та Київського воєводств; влада ділиться на три гілки: законодавчу (Генеральна рада), виконавчу (гетьман та Генеральна старшина) та судову (Генеральний суд); гетьманська влада обмежується участю Генеральної військової ради (парламенту) в державному управлінні; до Генеральної ради має увійти не тільки генеральна, полкова і сотенна старшина, а й по одному депутату від кожного полку та Низового Війська Запорозького; уряди полковників і сотників є виборними; гетьман не розпоряджається державними коштами; бюджетом відає генеральний скарбничий, який узгоджує дії з гетьманом; передбачено соціальний захист козацьких удів та сиріт, які звільнялися від податків та повинностей.

Конституція Пилипа Орлика, це яскравий приклад того, як людина може випередити час, в якому живе, та розуміння своїх сучасників. Ця конституція – цілком життєздатна модель існування демократичного суспільства, що на той час взагалі було важко сприйнятим для розуміння. Конституція Пилипа Орлика

стала пам'яткою суспільно-політичної думки та символом боротьби України за становлення своєї незалежності.

Пехуля Є.І.
НТУ «ХП»

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ УКРАЇНИ

Політичні партії виступають посередником між громадянським суспільством і державою та є одним з базових інститутів сучасної політичної системи, без якого неможливо уявити існування представницької демократії.

Правове підґрунтя діяльності політичних партій як суб'єктів виборчого процесу становлять Конституція України, Закони України «Про політичні партії в Україні», «Про вибори народних депутатів України», «Про громадянські об'єднання» та ін.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню і вираженню політичної волі громадян, беруть участь у виборах. Відповідно до ст. 2 Закону України «Про політичні партії в Україні», політична партія – це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах. Однак політичні партії не можна зводити до рівня суспільно-політичних об'єднань. Це організація, яка створена з метою постійного впливу на формування політичного курсу, для здобуття та здійснення державної влади конституційними методами. Вона діє на постійній основі та має стабільну організаційну базу.

Партії покликані виконувати ряд взаємопов'язаних функцій, які розкривають сутність політичних партій. Основними функціями партій є владно-організаційна та електоральна. Перша полягає в тому, що переважно політичні партії формують парламент, висувають та підтримують кандидатів у президенти; прем'єр-міністр також є представником певної політичної партії, тож його партійна належність впливає на взаємовідносини з президентом. Електоральна функція політичних партій полягає в тому, що вони покликані представляти інтереси окремих електоральних груп, тобто виступати посередником між електоратом і державною владою в процесі формування, агрегації, артикуляції інтересів, їх урахуванні в політичному рішенні. Партії в рамках реалізації другої функції відповідають перед виборцями на чергових виборах за те, чи були взяті до уваги протягом електорального циклу інтереси тих соціальних груп, на які спиралася партія під час попередніх виборів.

Взаємні впливи суспільства на державу і держави на суспільство роблять їх взаємозалежними. Тому й відносини політичних партій і держави є взаємними (двосторонніми); наявність таких взаємних впливів є невід'ємною рисою живого, саморегулятивного характеру політичної системи суспільства в цілому і держави як складової політичної системи зокрема. Не лише політичні